

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **M. M.**, proti žalovanému: **Magistrát města Plzně**, se sídlem náměstí Republiky 1/1, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 6. 2021, č. j. 57 A 70/2021 – 55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 24. 5. 2022 obdržel Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce (stěžovatele) proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 6. 2021, č. j. 57 A 70/2021 – 55, podanou stěžovatelem dne 16. 5. 2022 ke Krajskému soudu v Plzni. Napadeným usnesením krajského soudu byla podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro opožděnost odmítnuta žaloba stěžovatele na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, jenž měl spočívat v odtahu vozidel stěžovatele.

[2] V podané kasační stížnosti předně stěžovatel požádal o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, jelikož měl dle svých slov vážnou zdravotní indispozici, která údajně skončila až dne 30. 4. 2022, proto mu byly všechny písemnosti „*plnohodnotně doručeny*“ až dne 1. 5. 2022. Stěžovatel dále navrhl vydání předběžného opatření, kterým by Nejvyšší správní soud žalovanému zakázal, aby pokračoval v porušování stěžovatelova práva, a přikázal mu, aby obnovil stav před nezákonným zásahem tím, že na své náklady vrátí odtahované automobily stěžovatele zpět na původní místo, a to v původním stavu před odtahem. Současně v tomto podání stěžovatel uplatnil návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a požádal o osvobození od soudních poplatků.

[3] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky pro meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[4] Ze spisu krajského soudu vyplývá, že napadené usnesení krajského soudu, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat proti němu do dvou týdnů od jeho doručení kasační stížnost, bylo stěžovateli doručováno do jeho datové schránky. Z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky založeného ve spise na č. l. 57 je zřejmé, že usnesení bylo do datové schránky stěžovatele doručeno dne 25. 6. 2021.

[5] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., *„kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout“*. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s., *„lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce“*. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. platí, že kasační stížnost *„se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal“*.

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně“*.

[7] Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovateli, tedy pátek, 25. 6. 2021. Poslední den lhůty tak připadl na pátek, 9. 7. 2021 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost stěžovatel podal u krajského soudu až dne 16. 5. 2022 a tato kasační stížnost tak byla podána opožděně.

[8] Stěžovatel žádal o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti, které je však zákonem výslovně vyloučeno (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

[9] Jediné prolomení tohoto pravidla obsahuje § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu, dle jehož prvního odstavce platí, že *„zmeškala-li osoba v řízení před soudem jednajícím a rozhodujícím ve správním soudnictví lhůtu k provedení úkonu z vážného omluvitelného důvodu spočívajícího v mimořádném opatření při epidemii, které této osobě znemožňovalo nebo podstatně ztěžovalo úkon učinit, promine soud zmeškání této lhůty podle § 40 odst. 5 soudního řádu správního i v případech, ve kterých to zákon jinak vylučuje. O prominutí zmeškání lhůty rozhoduje soud, který je příslušný k projednání zmeškaného úkonu a rozhodnutí o něm“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2020, č. j. 1 As 236/2020 – 17). V nyní posuzované věci však stěžovatel netvrdil ani neosvědčil skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že omezení plynoucí z mimořádného opatření při epidemii měla zásadní dopad na jeho možnost provést zmeškaný úkon.

[10] Nejvyšší správní soud dodává, že z lékařských zpráv doložených stěžovatelem k žádosti o prominutí zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti neplyne, že by měl stěžovatel v období běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, tj. od 26. 6. do 9. 7. 2021, vážnou zdravotní indispozici, která by mu znemožňovala podat kasační stížnost. Z lékařských zpráv pouze vyplývá, že stěžovatel byl od 18. 5. do 1. 6. 2021 hospitalizován na kardiologické klinice, jelikož dne 17. 5. 2021 prodělal infarkt myokardu. Doručení

pokračování

napadeného usnesení do datové schránky stěžovatele dne 25. 6. 2021 tak nastalo až více než tři týdny po ukončení jeho hospitalizace.

[11] Je pravdou, že stěžovatel předložil vyjádření internisty, MUDr. J. L., ze dne 8. 6. 2021, v níž se uvádí následující: „*Nemocný prodělal 17. 5. 2021 závažné akutní interní onemocnění. Následkem tohoto onemocnění je u nemocného aktuálně výrazně omezena schopnost k právním úkonům. Dále dle zhodnocení neurologa.*“ V lékařské zprávě vydané téhož dne však tentýž lékař v dané souvislosti pouze uvádí, že si pacient „*stěžuje na neschopnost koncentrace např. k souvislejšímu napsání textu*“. Dle následné zprávy neurologa MUDr. V. M. ze dne 21. 7. 2021 nebyla u stěžovatele shledána kognitivní porucha, pouze subjektivně pociťované poruchy koncentrace jako důsledek lehké posthypoxické encefalopatie. Ze spisu ani z podkladů předložených stěžovatelem nevyplývá, že by byl stěžovatel v rozhodném období soudně omezen na svéprávnosti a byl mu tedy i ustanoven opatrovník.

[12] Navíc soudní řád správní ani nepředpokládá, že by měl stěžovatel bez příslušného právního vzdělání samostatně sepsovat kasační stížnost, neboť zastoupení takového stěžovatele advokátem je v řízení o kasační stížnosti obligatorní (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel měl tedy v daném ohledu vyhledat právní pomoc advokáta, případně, splňoval-li dle svého přesvědčení již v té době předpoklady pro ustanovení advokáta soudem, postačovalo podat včasnou kasační stížnost v blanketní podobě a navrhnout Nejvyššímu správnímu soudu i pro účely jejího doplnění o příslušnou právní argumentaci a ostatní nezbytné náležitosti ustanovení advokáta.

[13] Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

[14] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti pro její zjevnou opožděnost se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem stěžovatele na vydání předběžného opatření (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 5 As 348/2021 – 24) a nerozhodoval ani o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků či o jeho návrhu na ustanovení zástupce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS).

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 13. června 2022

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu